

Alapítva:

A.D. 2004

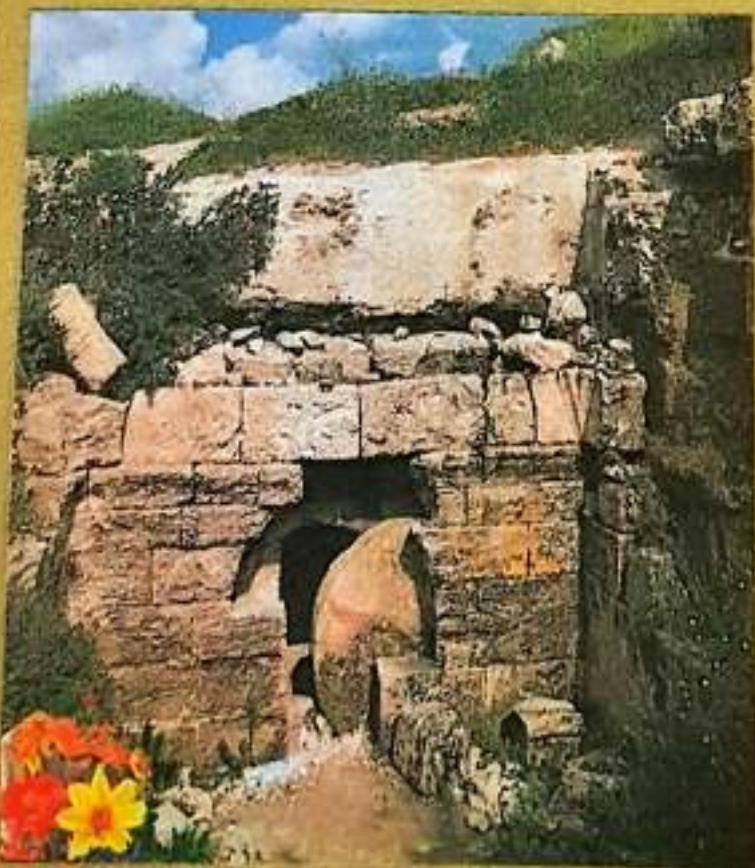
BÉKESSÉG NÉKTEK

A Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség Hírlevele

2019. április 21. Húsvét

„Békesség néktek! – „Vegyetek Szentlelket!” Ján. 20,19-23

A hét első napján, hajnal felé, amikor még sötét volt, Magdalai Mária kiment a temetőbe Jézus sírjához. Odaért a sírhoz és akkor látta, hogy a bejáratnál nincs ott a lezáró kő, Jézus teste pedig eltűnt onnan, ahová temetésekor helyezték. Mária visszaindul a városba és akkor találkozik a feltámadott Jézussal. Világossá vált a számára: minden pontosan úgy történt, ahogyan azt a Mester előre megmondta.

Egy gyöngye, gyászoló asszony érti, sőt látja meg először a feltámadott Jézust! Amikor este lett, tíz férfi gyűlt össze egy belülről bezárt szobában. Ők a megmaradt tanítványok. Júdás meghalt, Tamás nincs velük. Ő amúgy is mindig külön utakon járt. Félnék! Úgy gondolják, Jézus sorsa vár rájuk is. Lehet, hogy lepergett előttük az, ami

az ünnep alatt történt, amit a Gecsemáné kertben átéltek. Szinte látták Pilátust, Jézus töviskoronás, véres fejét, a Mester halálát követelő emberek üvöltését, utolsó szavait, amikor meghalt a Golgotán, a kereszten. Elgondolkodtathatta őket az is, amit néhány asszony – köztük a Magdalai Mária is mondott: találkoztak Jézussal. Mi könnyű helyzetben vagyunk. Nekünk ma ünnep az, ami történt, de nekik a gyász napjai voltak. Egy bezárt szobában gyűltek össze, beszélgettek Jézusról, ha már vele többé nem tudtak beszélni. Nem várták Jézust, ők a főpapokra és templomőrség katonáira számítottak. Jézus halálával minden reménységüket elvesztették. Nem hitték igazán, hogy amit Jézus korábban mondott nekik: „Harmadnapon feltámadok” - igaz. Csak a hatalom erejét látták. Sok ember szíve ma is ilyen, mint a tanítványok reménytelensége a bezárt ajtó/élet mögött. Félelem, kilátástalanság, hitetlenség és a csüggedés tartja fogságban az emberek többségének az életét. Húsvétkor a Feltámadott/Jézus akarja a szívünkre helyezni: előtte nincs lehetetlen. Amikor a dicsőséges testben bement közéjük a bezárt ajtón át azt mondta nekik: „Békesség néktek!” Rájuk lehelt és azt is mondta: „Vegyetek Szentlelket!” A tanítványok szíve megtelt örömmel: minden igaz, amit Jézus mondott, tanított, ígért, tett. Halála által legyőzte a halált. Ez a teljes evangélium, jó hír. A János evangéliuma 14. fejezetében ezt olvassuk: „Az én békességemet adom, nektek. Nem úgy adom, ahogyan a világ...” Olyan békességet, amit a világ nem tud megadni, de elvenni sem tud. Az Isten békességét, amely minden értelmet felülhalad. Ezt kínálja ezen az ünnepen nekünk is, az értünk meghalt és dicsőségesen feltámadott Jézus Krisztus. Görögországban húsvét hajnalán így köszönnek a keresztyének egymásnak: „Krisztus feltámadott”, a másik így köszön vissza: „Valóban feltámadott” Áldott, békés húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves testvérünknek! Jézus valóban feltámadt és él!

Varga Róbert lelkipásztor, családja és a Presbitérium.

Gyülekezetünk vendége volt és *Az Újszövetség megbízhatósága* címen tartott előadást dr. Balla Péter, a Károli Gáspár Református Egyetem rektora, az Újszövetségi tanszék professzora. Az ez év február 25-én elhangzott előadásáról olvashatjuk a következő beszámolót.

Mit értünk megbízhatóság alatt – tette fel az első kérdést a professzor úr. Emberek viszonylatában a megbízhatóság azt jelenti, hogy nem okoz csalódást nekünk az, akiben megbízunk, azt valóra is váltja, amit ígér. Isten megbízható, és azt várja tőlünk, hogy hittel bízunk rá magunkat. Bízunk meg benne, higgyük azt, hogy beteljesíti az ígéreteit. A Szentírásban jelentette ki számunkra azt amit hihetünk: részben azt, ami a múltban történt, ami a napjainkra akarata, és aminek a beteljesedését a jövőben várhatjuk. A Szentírás rendkívül fontos a keresztyének számára, ezért minden Krisztust követni akaró egyszerű hívőnek, a híveket gondozó lelkészeknek egyaránt fontos, hogy napi szellemi tápláléka legyen a Szentírás. Olvassuk minden nap! A megértést segítheti az, ha a revideált új fordítással összevetjük Károli Gáspár veretes nyelvezetű fordításának revideált változatát.

A professzor úr teológusok oktatásában az Újszövetséget tanítja, szűkebb szakterületéről mondott el olyan részleteket, amelyek az előadás címéhez kapcsolódnak, és az átlagos, bibliaolvasó gyülekezeti tagok számára is érdekesek lehetnek hitük megerősítésére, a környezet által feltett kérdések megválaszolására.

Az ókorból legnagyobb példányszámban fennmaradt összefüggő irat az Újszövetség 27 könyve. Más, ma is hatással bíró közismertebb ókori szerzők, például Platon (Kr. e. 427-347), Seneca (Kr. e. 4-Kr. u. 65) művei csak sokkal, sokkal kevesebb példányban maradtak fenn, és a ma ismert legrégebb példányok másolatban, többszáz évvel a keletkezés utáni időből származnak. Bár az újszövetségi iratok sem eredeti, a szerző által írt példányban maradtak fenn, megemlítendő, hogy például János evangéliumából töredék már 125-ből ismert, tehát ennek megírásáig az evangélium szereztetése óta mindössze mintegy 30 év telt el. Meg lehet említeni, hogy a szerző, tehát János, vagy Pál apostol 'lefűzve' gyűjthette az írásait, de számos másolat keletkezhetett rögtön a megírás után, mivel a levelek nem csak a címzetthez szóltak (I. Kol 4:16.)

Pár szó a kéziratokról. Eleinte papiruszra írták a másolatokat, talán az eredetit is, mert ez olcsóbb volt. Körülbelül 120 ilyen töredék ismert ma. A drágább, de tartósabb pergamenre másolták később a Biblia könyveit, körülbelül 5000 ilyen töredéket ismerünk ma. A jelenleg ismert első teljes Újszövetség a IV. századból származik, a Sinai kódexben található, amelyet C. von Tischendorf (1815-1875) véletlenül fedezett fel a Sinai-félszigeten levő Szt. Katalin kolostorban. E korai időből származó görög nyelvű újszövetségi kódexek mellett szír, kopt, örmény fordítások is maradtak fenn. Mindezek, valamint az ógyházi atyáktól származó idézetek teszik lehetővé, hogy az Újszövetség hiteles görög szövegét ismerjük. Jelenleg az Újszövetség Nestle-Aland féle szövegének 28. kiadása érhető el, kritikai kiadás lévén feltünteti a szövegvariánsokat is. E. Nestle (1851-1913) és K. Aland (1915-1994) német teológus-professzorok indították ezt a munkát, haláluk óta is folytatódik a munka: az újonnan felfedezett kéziratok belekerülnek az újabb kiadásokba. (Balla professzor fiatal korában a 26. kiadás volt meg.)

és mint elveszett bárányát kimen-
tett a tövis közül, a szakadékból.
Mert hoppá...

jött a rendszerváltás, Édesanya
halála, összeomlott művészeti
élet, az addig "jól bevált" formák nem mű-
ködtek tovább, kicsúszott a talaj a lábam
alól, nem volt kapaszkodóm.

Azonban...

"javamra vált a nagy rajomoriság", mert
ezekkel fordított maga felé az én Uram, Iste-
nem, megtérhettem és újjászült értelmekkel
egészen másképp láttam a világot, minden
elrendeződött, és a helyére került, világossá
vált Isten és ember kapcsolata
és a jézusi megoldás.

És...

amikor összeroppantam a
Tízparancsolat súlya alatt,
megláttam, hogy nélküle
elveszett senki és semmi
vagyok, megértette velem
a kereszt büntörölő erejét
és felemelt, Jézus által a
gyermek lehettem. Le-
tettem egész életemet,
munkámat, és vártam,
hogy mit akar kezdeni
velem. A végtelen hála
és öröm töltött be a hit ajándé-
káért, amit szerettem volna tovább adni.

Addigi munkáim is a természetről szóltak,
de nem volt mögöttük maga a Teremtő. Söté-
tét alapon virág és növényi motívumokat
komponáltam főleg falitál formába. A kezde-
ti, átmeneti időszakban ezeket "körítettem"
igékkel, de később éreztem, hogy az Ige nem
körítés, hanem maga a lényeg, ezért annak
kell a központi helyre kerülnie. És az én
Uram, Jézus Krisztus, a maga idejében a
segítségemre sietett, hogy rátaláljak az új
útra, új anyagra, új színvilágra, ami a derűs,
világos pasztell színeivel az Ő dicsőségét
közvetíti, mint a világ Világossága.

Visszaadta a munka, az alkotás örömét. Ez
a Fasori templom kolumbáriumának fedő-
lapjai készítése kapcsán vált lehetővé, ami
nagy ajándék Tőle, és nagyon hálás vagyok
érte. És ismét visszatalálva most már a te-
remtett természethez, szeretem használni a
levél formát, mint kettős üzenethordozót,
egyrészt láttatni a Teremtő "kezenyomatát" a
levél lenyomatában, másrészt a levélre írott
Igéjét közvetíteni a szemlélő felé.

Kisebb plaketteket és fali táblákat is készí-
tek sok-sok bátorító, erősítő igével a Bibliá-
ból, hogy ebben a formában is eljuthasson
sokakhoz.

Tudom...

hogy képességem Isten
ajándéka, nem az én érde-
mem, és azért kaptam,
hogy alkotásaimmal is
Őt dicsőítsem. Így a
művészi munkám
nemcsak hivatás
számomra, hanem
egyben küldetésé is
vált, amelynek so-
rán a teremtő Isten
kijelentett szavait
továbbítom az em-
berek számára,
hogy megérinthes-
se, vagy erősítse

őket. Nagyobb lélegzetű munkáimmal önál-
ló vagy csoportos kiállításokon is részt ve-
szek, és hirdetem az Úr kedves esztendejét.

Azóta...

boldogan alkotok, és örömmel hálát adok
az Úrnak mindenért, a megváltott életért,
családért, gyerekekért, unokákért, munkáért,
feladatokért, szolgálatokért, mert megmon-
datott: "Örüljete az Úrnak mindenkor! Is-
mét mondom: örüljete." (Fil 4,4)

Minden munkámra ráteszem: S.D.G. Soli
Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!
Amen.

M.KISS KATALIN KERAMIKUS

M.Kiss Katalin
kiállítása meg-
tekinthető az
Öregiskolában
április 26-ig, a
Könyvtár nyit-
vatartása alatt.

Az Úr áldása kezeim munkáján

Hogyan is kezdődött...

25 évvel ezelőtt 50 évesen nyitotta meg szemem az Úr az ő kegyelméből a lelki látásra, és elmondhattam, hogy "Egyet tudok: bár csak voltam, most látok." (Jn 9,25) S megismerve Megváltó Jézusomat a Szentlélek által én is kimondhattam leborulva előtte: "Hiszek, Uram" (Jn 9,37).

Azaz...

keresztapám, Kiss Antal Jenő ref. lelkész által is már szólókatott, csak még nem volt halló fülem.

De...

már korábban, az ötvenes évek elején a konfirmációm alkalmával kapott ige is, amit útravalóul kaptam a Böszörményi úti budahegyvidéki gyülekezetben, és évtizedekre feledésbe merült, később fontos eszméltetővé vált ("Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből." Jn 10, 27-28).

De még előbb...

1947-48-ban 6-7 évesen a Balatonszárszói SDG telepen eltöltött nyarak homályából előjöttek a flanel képes Jézus-történetek egy Szaléz nevű ifivezető tolmácsolásában, és az esti ének („Oh, terjeszd ki Jézusom...”), meg az Édesanyámtól hallott ének („Egyetlen

forrása minden kegynek...”).

Vagyis...

ahogy haladtam Isten igéjének megismerésében, ámuló csodálattal értettem meg (mint nem várt gyerek), hogy nem véletlen a megszületésem, mert már "reformáltál anyám méhében." (Zsoltár 139,13) és azt, hogy református tanító és lelkész felmenőim által "...irgalmasan bírák ezerziglen azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat." (2 Móz 20,6)

Sőt...

még előbb: "Nem ti választottok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendeltetek titeket arra, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon..." (Jn 15,16), és mindezt már a világ felvetése előtt... Mindez a döbbenetes és csodálatos felismerése Isten hatalmas kegyelmének és szeretetének, hogy "miattam, helyettem, és érettem" adta Fia életét, nagy fordulatot hozott az életemben.

Előzmény...

dióhéjban 50 év: érettségi, nyomdai cinkográfus, Iparművészeti Főiskola, diploma, Művészeti Alap, házasság-kötés, szerető férj, műhely, önálló alkotómunka, Képcsarnok- és Iparművészeti Vállalat, zsúrizett munkák, megrendelések, gyerekek érkezése, kiállítások, szalad a kocsi, fut a kerék, új lakás építése, és a mag tövisék közé hullott (Mt 13,22).

De... Isten önfeláldozó szeretete nagyobb,

A könyvnyomtatás hatása. A Biblia-olvasottságát hatalmas mértékben megnövelte a könyvnyomtatás. Ugyanakkor a nyomdai hibák, vagy a fordítók, kiadók szerkesztési szempontjai, hibái, vagy éppen tudatlansága szükségessé teszi a válogatást a kiadások elfogadásában. Emellett óvatosságra int az, hogy a "szövegszerkesztői szigor" a szöveg értelmét megváltoztathatja. Példa erre Márk evangéliumának rövid (16:8. vers) és hosszabb befejezése (16:20. vers), "a hosszabb megőrzött szöveg." Ilyen példáknál mérlegelendők a szövegvariánsok, és azokat úgy kell tekinteni, mint több tanú beszámolóját, amelyek kiegészíthetik egymást. Szemléletes példát is hallhattuk: egy baleset után mást mond a jegyzőkönyvbe a két összeütközött autó vezetője, és megint mást az esetleges szemtanúk.

Az Újszövetség 27 kanonikus könyve műfaj szerinti gyűjtemény. Kanonikus alatt azt értjük, hogy az őkeresztény egyház e könyveket fogadta el hitelesnek a Szentlélek munkája nyomán. Alexandriai Athanasziosz egyházatya (298-373) felsorolja ezt a 27 könyvet, mint az újszövetségi szentírást. A számos egyéb megőrződött keresztény tartalmú könyv a Krisztus utáni első négy századból irodalmi alkotás, érdekesség, de nem Istentől ihletett irat. "A teljes írás Istentől ihletett..." – szoktuk idézni Pál apostolt (2 Tim 4:16,17), érdemes azonban figyelmesen elolvasni e helyen az előző két verset is, amelyekből kiderül, hogy az apostol, az első keresztények ugyanúgy Istentől ihletettnek tekintették azokat a "szent írásokat", amelyek az Ószövetségben találhatók. Esetenként az idézés módja mutatja, hogy nem a héber, hanem a LXX (hetvenes) fordítást olvasták, használták. (Ez görög fordítása az Istentől ihletett 39 (héber nyelvű) ószövetségi könyvnek. Tartalmaz apokrif könyveket is, amelyek eredeti nyelve görög, hasznos olvasmányok, noha nem Istentől ihletettek. A hagyomány szerint a hetvenes fordítás hetven írástudó műve, Kr. e. a III. században készült.)

Műfaj szerint beszélünk evangéliumokról. Pontosabban szólva egy evangélium létezik, ez Jézus Krisztus eljövetele, személye és munkája, amiről négy hiteles írásba foglalt beszámoló maradt fenn. Tatianosz (Kr. u. 120-180) megpróbálta egységesíteni a négy evangéliumot, de ez tartalmi veszteségre vezetett, és ezért az egyház nem fogadta el. Apokrif ("deuterokanonikus") iratok léteznek az Újszövetségben is, megemlíthető még például a Tamás evangélium, ami ugyan tartalmaz néhány mondást Jézustól, teológusoknak, irodalomtudósoknak érdekes is lehet, de a súlyos tartalmi hiányosságai is mutatják, hogy nem hiteles. Ugyanez vonatkozik a többi apokrif iratra is. Ezt a korai egyház felismerte, és ezeket ezért nem vette a kanonikus iratok közé. Az Apostolok cselekedeteiről szóló könyv tárgya is igazából Jézus Krisztus, akire hivatkoznak az apostolok, az első keresztények, akiknek ezen elnevezéséről, hogy tudniillik Krisztus követői, itt olvasunk (Csel 11:26.)

Az újszövetségi iratok másik nagy csoportját képezik az apostoli levelek. Ezek írásba foglalt apostoli igehirdetések, akár több is összeszerkesztve. Néhol kérdésekre adott válaszok, tanácsok is előfordulnak bennük, példa erre az 1 Kor 7. fejezet. Pál apostol a szerzője 13 levélnek, János apostol hármat írt, Péter kettőt, Jakab egyet, a Zsidókhöz írt levélről Órigenész (184-253) egyházatya szerint csak az Úr tudja, ki a szerzője. Ez a levél nagyon jó, ékes görög nyelven van megírva, és Pál apostol teológiai gondolkodását foglalja össze, talán Pál, vagy valamelyik közeli tanítványa a szerző, szóba jön például Apollós (Csel 18:24), lévén ékesen szóló keresztény.

A Jelenések könyve zárja be az Újszövetséget. Egyedülálló olyan értelemben, hogy prófétai könyv, ami sajnos sok félreértéshez, félremagyarázáshoz, tévtanításhoz adhat, adott anyagot. Ezeket kerüljük, és nagyon fontos, hogy a könyvet záró figyelmeztetést komolyan vegyük: Jel 22:18,19 – tilalom a hozzátételre, elvételre belőle, és ezek különben az egész Szentírára vonatkoznak! És nem csak szó szerint, hanem tartalmilag is! Nemcsak a szavakhoz, a kifejezésekhez tilos hozzányúlni, hanem ahhoz is, amit Isten az ihletett iratokon keresztül közölt velünk.

Barcza Szabolcs

Az április 6-i szombaton, 10-16 óráig a nagykovácsi 3 ifjúsági csoport vendége volt a békásmegyeri Református Gyülekezet ifjúsági csoportja. Sipos Aba Álmos lelkész vezetésével az ifi hétvégéről jöttek árt hozzánk, egy kis találkozásra. A program vidám ismerkedéssel kezdődött, egyébként is szerettünk volna sokat játszani. Ezt még az idősebb csoport tagjai is örömmel vették. A találkozó elején az élet értelméről, céljáról, az üdvösség kérdéséről halottunk igemagyarázatot. Két csoportban több mint egy órát beszélgettünk arról, ami elhangzott, és a közben felmerült kérdésekről is, a 2 lelkész vezetésével. Finom ebéd várt minket, ahogyan a békásiak mondták: „Gulasch”. Jó volt meleg levest enni, mert miközben az udvaron már megterítettünk, tavaszi ajándékként egy kis jégesőt is kaptunk, a hirtelen lehülés mellé. Ebéd közben és utána is kötetlenül lehetett beszélgetni. Jó volt, hogy mindenki talált a vendégek között olyat, akivel közös téma is volt. Eredetileg úgy terveztük, hogy 2 és 3 óra között befejezzük a találkozót, de végül egészen 4-ig maradtunk. Azt is jó volt látni, megbeszélni, hogy a keresztyén hit gyakorlása, megélése, senkinek sem egyszerű és könnyű. Még a végére is jutott egy kis közös játék. Ők is mi is, összesen 32 fiatal, örömmel voltunk együtt, többen kérdezték, hogy mikor lesz legközelebb ilyen alkalom. Mivel a békásmegyeri ifi meghívott minket, így a „visszavágóra” már most kezdetünk készülni !!

Varga Lili – vasárnapi 5 órás ifi.

Az ebéd pedig finom volt és kész!

Volt aki „vakon” bizott a játékvezetőben és „kezét lábát törte”, hogy részt vehessen a játékban!

